

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 701/2014-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. decembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť Medzinárodnej obchodnej komory (ICC)/Chambre de Commerce Internationale, 38 Cours Albert 1er, 75008 Paríž, Francúzska republika, zastúpenej advokátskou kanceláriou Allen & Overy Bratislava, s. r. o., Eurovea Central 1, Pribinova 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát Mgr. Martin Magál, LL.M., vo veci namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na rovnosť účastníkov v konaní zaručeného v čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi zaručeného v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie a prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na ochranu majetku zaručeného v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Prešove a jeho uznesením č. k. 5 Ncb 1/2014-1092 z 27. marca 2014 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti Medzinárodnej obchodnej komory (ICC)/Chambre de Commerce Internationale z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. júna 2014 doručená sťažnosť Medzinárodnej obchodnej komory (ICC)/Chambre de Commerce Internationale, 38 Cours Albert ler, 75008 Paríž, Francúzska republika (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na rovnosť účastníkov v konaní zaručeného v čl. 47 ods. 3 ústavy, základného práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi zaručeného v čl. 48 ods. 1 ústavy, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie a prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na ochranu majetku zaručeného v čl. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) a jeho uznesením č. k. 5 Ncb 1/2014-1092 z 27. marca 2014.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že obchodná spoločnosť HND Software, s. r. o., Soľnobanská 7, Prešov (ďalej len „žalobkyňa“), sa v konaní vedenom Okresným súdom Prešov (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 18 Cb 117/2011 domáha proti sťažovateľke ako žalovanej zaplattenia sumy 1 595 772 471,22 € s príslušenstvom ako náhrady škody. Sťažovateľka podaním z 5. decembra 2013 doručeným okresnému súdu 10. decembra 2013 podala odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového súdu, ktorým rozhodol o svojej právomoci konať vo veci. Krajský súd uznesením č. k. 5 Ncb 1/2014-1092 z 27. marca 2014

odvolanie sťažovateľky odmietol s odôvodnením, že v súdnom spise „sa nenachádza rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktoré (podľa názoru odvolateľa) bolo urobené pravdepodobne dňa 27. 3. 2014, kedy súd nariadil pojednávanie. Ak tohto dňa okresný súd nariadil pojednávanie na deň 10. 10. 2013, ide iba o zákonný procesný postup súdu podľa § 115 a násl. O. s. p., teda nejde o rozhodnutie súdu, ktoré by bolo možné napadnúť odvolaním.“.

Sťažovateľka však tvrdí, že aj keď okresný súd nevyhotovil uznesenie v písomnej forme, o otázke právomoci fakticky „zrejme“ rozhodol, pretože z listu predsedníčky okresného súdu zo 14. novembra 2013 adresovaného sťažovateľke vyplýva, že okresný súd «„nezistil taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, preto vo veci nariadil pojednávanie“ a „teda rozhodol o vznesenej námietke nedostatku právomoci“».

Podľa názoru sťažovateľky uznesenie krajského súdu č. k. 5 Ncb 1/2014-1092 z 27. marca 2014 je arbitrárne a jeho „odôvodnenie... vôbec nereaguje na hlavné argumenty“, a keďže druhostupňový súd „odmietol preskúmať rozhodnutie prvostupňového súdu o právomoci, porušil zásadu hospodárnosti a tým aj základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“.

Sťažovateľka je presvedčená, že právomoc okresného súdu nie je v konaní daná, preto došlo aj k porušeniu základného práva na zákonného sudcu.

Za zásah do základného práva na majetok sťažovateľka považuje to, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu ju «de facto „odsudzuje“ na značné náklady, ktoré bude musieť nevyhnutne vynaložiť v konaní pred súdom, ktorý pravdepodobne vôbec nemá právomoc vo veci konať.», a teda „utrpí značnú ujmu v podobe trov, ktoré mu [jej, pozn.] zrejme nikdy nebudú nahradené.“.

Námietka sťažovateľky o porušení základného práva na rovnosť účastníkov v konaní spočíva v tom, že „Potvrdením svojej právomoci prvostupňový súd vyhovel spoločností

HND... Spôsob akým všeobecné súdy vyhoveľi spoločnosti HND a posilnili jej procesné postavenie je v rozpore so zásadou rovnosti zbraní, pretože jej priznali výhodu, ktorú by sťažovateľovi nepriznali. Ak by totiž prvostupňový súd dospel k záveru, že právomoc nie je daná, vydal by o tom odôvodnené uznesenie, z ktorého by sa spoločnosť HND prinajmenšom dozvedela dôvody a mohla by ho napadnúť v inštančnom postupe.“ Sťažovateľka tvrdí, že okresný súd jej neumožnil oboznámiť sa s dôvodmi ním urobeného rozhodnutia a ani ho napadnúť opravnými prostriedkami.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom vyslovil, že ňou označené základné práva zaručené ústavou a práva zaručené dohovorom a dodatkovým protokolom boli napadnutým uznesením krajského súdu porušené, toto rozhodnutie požadovala zrušiť a vrátiť vec krajskému súdu na ďalšie konanie a žiadala priznať jej náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

Podaním doručeným ústavnému súdu 26. novembra 2014 sťažovateľka ústavnému súdu oznámila, že *„28. októbra 2014 okresný súd... vydal riadne vyhotovené uznesenie, ktorým rozhodol o svojej právomoci. Okresný súd teda zrejme akceptoval argumenty sťažovateľa o potrebe vydať takéto uznesenie.*

Z tohto dôvodu sa sťažnosť stala bezpredmetnou a sťažovateľ preto týmto podľa § 54 ZoUS sťažnosť berie späť a dovoľuje si požiadať ústavný súd, aby konanie o sťažnosti uznesením zastavil.“.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Sťažovateľka podaním doručeným ústavnému súdu 26. novembra 2014 vzala podanú sťažnosť v celom rozsahu späť a žiadala ústavný súd, *„aby konanie o sťažnosti uznesením zastavil“*.

Pretože ústavný súd nezistil dôvody, ktoré by mohli viesť k záveru o neprípustnosti späťvzatia predmetnej sťažnosti, podľa § 54 zákona o ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. decembra 2014